

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA I
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 2

Číslo: 3 Pv 519/19/1101-48
EEČ: 2-8-154-2021

Bratislava I 08.02.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko
povolanie: technik
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

napriek vyživovacej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj z rozsudku Okresného súdu XXXXX I sp. zn. XXXXX, právoplatným dňa 01.08.2012, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna D. L., nar. XXXXX sumou vo výške 400,- Eur a na výživu svojho maloletého syna S. L., nar. XXXXX vo výške 300,- Eur vždy do konca mesiaca k rukám matky XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX, si túto povinnosť riadne neplnil od 01.01.2013 do 31.07.2018, v dôsledku čoho mu voči XXXXX vznikol dlh na výživnom vo výške 12.719,- Eur,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ XXXXX, Odboru kriminálnej polície zo dňa 28.12.2019, sp. zn. XXXXX bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Dňa 11.01.2021 bol na Okresnú prokuratúru XXXXX I doručený návrh vyšetrovateľa PZ na zastavenie trestného stíhania.

Z vykonaného dokazovania vo veci vyplynul nasledovný skutkový stav:

Zo zápisnice o trestnom oznámení, ako aj z opakovaných výsluchov svedkyne – poškodenej XXXXX vyplýva, že s bývalým manželom sa zoznámila v roku 1996. V roku 1998 sa zosobášili a po mesiaci sa im narodil syn XXXXX. Vtedy bývali u matky poškodenej v Devínskej Novej Vsi. Neskôr bývali u rodičov obvineného, a potom sa presťahovali do bytu na XXXXX ul., bolo to v roku 2000 pred Vianocami. V roku 2000 sa im narodil syn XXXXX. Všetci štyria bývali do roku 2007 na XXXXX. Obvinený sa v roku 2007 odsťahoval. Išiel bývať na XXXXX, do bytu svojej babky. XXXXX, keď mal 4 roky začal chodiť do škôlky v Rakúsku asi od roku 2001. XXXXX začal chodiť do škôlky, keď mal asi 3 roky, chodil taktiež do Rakúska. Neskôr začali chlapci chodiť aj do školy. Medzitým sa obvinený presťahoval do Rakúska a chcel si získať deti na svoju stranu. V roku 2012 sa rozviedli. Okresný súd XXXXX I zveril deti do jej starostlivosti a otca zaviazal platiť výživné vo výške 700,- Eur na obidve deti spolu. V júli 2018 predala byt na XXXXX ul. a synovia išli bývať k otcovi. Malo to byť do doby, kedy by sa kúpil nový byt. Dovtedy deti vozila do školy a učila sa s nimi. Deti boli v Rakúsku nahlásené, ale to z dôvodu, že tam chodievali do školy a taktiež, že tam na ne otec poberal rodinné prídavky. Synovia chodievali aj k otcovi. Nezakazovala im to. Dňa 06.06.2018 podpísala s obvineným dohodu o urovnaní na margo toho, že jej bol dlžný peniaze za výživné na synov. Obvinený na synov platil nepravidelne od 01.01.2013 do júla 2018. Na syna XXXXX platil nepravidelne do 23.07.2016 a na mladšieho XXXXX do 16.08.2018. Dohoda bola na 10.000,- Eur. Túto čiastku mal obvinený zaplatiť do roka od popísania tejto dohody. O tejto dohode vedel aj syn XXXXX, ktorý jej aj hovoril, že, aby si všetko dala podpísať u notára, a aby neverila otcovi len tak bez zmluvy. Nakoľko jej dlžné výživné, ani dohodou dohodnutá suma vo výške 10.000,- Eur vyplatená nebola, má za to, že zmluva nie je platná. K 31.07.2018 jej obvinený ostal dlžný na výživnom 12.719,- Eur. Čo sa týka pozemku, ktorý mali v XXXXX, tak obvinený jej žiadne peniaze nedal. Čo mala, tak to bola provízia za predaja pozemku v čiastke 3.000,- Eur. Ten pozemok predala prostredníctvom svojej firmy.

Obvinený vo svojom opakovanom výsluchu uviedol, že s manželkou sa zoznámil v novembri roku 1996. Dňa 13. 06.1998 sa zosobášili a syn sa narodil o mesiac neskôr. Pred sobášom začali bývať u manželkinej mamy a neskôr sa presťahovali v roku 2000 na XXXXX ulicu. XXXXX ostala tehotná, v auguste roku 2000 sa narodil syn XXXXX a v decembri sa nasťahovali do prerobeného bytu. Na XXXXX bývali všetci štyria približne do mája 2007, potom sa obvinený presťahoval na XXXXX ulicu. Počas toho ako spolu bývali sa staral o rodinu, nakoľko XXXXX dlho nerobila. XXXXX mal 3,5 roka, keď začal chodiť do rakúskej škôlky, asi v roku 2001. Bolo to 24 km od domu. Keď mal XXXXX 3 roky aj on začal chodiť do tej škôlky. Do škôlky deti vozila XXXXX. Deti začali chodiť už do základnej školy.

XXXXX bol do 4 ročníka výborný žiak, ale XXXXX sa nedarilo čítať a vtedy mu bolo treba pomôcť, ale XXXXX sa pohádala s učiteľkou, a preto musel chodiť na všetky rodičovské združenia počas tých rokov ako chlapci chodievali do školy. XXXXX na rodičovské už nechodila. So XXXXX sa učil, XXXXX to nerobila. XXXXX začal chodiť na 8 – ročné gymnázium, rapídne sa mu zhoršil prospech. Obvinený si našiel priateľku a v apríli – máji 2012 sa odsťahoval do Rakúska do XXXXX. Predtým, ako bývali na Slovensku, deti chodievali do školy do Rakúska vlakom z XXXXX. Od februára 2013 bývali synovia s obvineným v spoločnej domácnosti. V roku 2014 sa deti presťahovali k nemu natrvalo, dovtedy chodievali spať aj k mame na XXXXX. Niekedy boli u mamy 2-3 dni, niekedy týždeň. Do roku 2010 chodieval s manželkou na dovolenky, aj keď s ňou už nebýval. Keď manželke zobral svoje firemné auto, tá mu na margo toho nedovolila stýkať sa so synmi. So synmi sa nevidel rok a dva mesiace. Nevie presne kedy to bolo XXXXX podala na súd žiadosť o zverenie detí do jej starostlivosti a taktiež o priznanie výživného. V roku 2012 ich rozviedol Okresný súd XXXXX I a zároveň zaviazal obvineného platiť výživné na obidvoch synov a to vo výške 700,- Eur, na XXXXX 400,- Eur a na XXXXX 300,- Eur. Výživné platil nejaký čas, o čom doložil doklady. V určitom momente prestal platiť výživné, nakoľko sa mu zhoršila finančná situácia vo firme a taktiež mu deti hovorili, že, prečo platí mame, keď tam nebývajú a mama im nedáva žiadne vreckové, občas im kúpi nejaké tričko. Dňa 05.06.2018 podpísal dohodu týkajúcu sa uznania dlhu na výživnom, a to vo výške 10.000,- Eur. Dohodu uzavrel preto, aby sa predal byt na XXXXX, lebo XXXXX bez dohody nechcela byť predatá. Obvinený ďalej uviedol, že mali ešte jeden pozemok, ktorý sa predal asi za 70.000,- Eur, z čoho XXXXX dostala asi 10.000,- Eur. A vtedy bola medzi nimi aj dohoda, že, keď sa byt na XXXXX predá, tak peniaze ostanú XXXXX. Hoci sa o synov stará od roku 2014, bývajú u neho, platí im stravu, oblečenie, školu, telefóny, manželka od neho chce výživné od roku 2013. Z predaja bytu mu žiadne peniaze nedala.

XXXXX v procesnom postavení svedka - poškodeného uviedol, že jeho rodičia sa rozviedli približne v roku v roku 2012. Na základe rozsudku Okresného súdu XXXXX I súd stanovil platiť výživné na neho vo výške 400,- Eur a na brata XXXXX 300,- Eur. Otec sa snažil mame platiť výživné v stanovenej výške aj keď od roku 2013 bývali u otca v Rakúsku, kde bývajú dodnes a chodia tam aj do školy. Do júna 2018 boli s mamou v kontakte tak približne 2-3 krát do mesiaca. Od júna 2018 do mája 2019 s mamou ani on ani brat neboli vôbec v kontakte. Snažil sa s mamou komunikovať, ale ona nechcela. Mama predala byt na XXXXX ul. a oni vôbec nevedeli asi rok, kde sa presťahovala. Teraz už vedia, že býva v podnájme. Mama ich nenavštevuje, ani nevolá k sebe na návštevu. Neposiela im ani pozdravy k Vianociam, ani darčeky im nekúpila. Nechce od nej nič. Viackrát sa s ňou chcel len baviť korektne, ale ona nechcela. Poslednýkrát mamu videl a komunikoval s ňou v júli 2019. Po dlhšej dobe mu poslala SMS, že krásneho Valentína. Jeho aj brata si dokonca zablokovala na Whatsapp. Otec im všetko platí a to dovolenky, veci, ktoré potrebujú do školy.

XXXXX v procesnom postavení svedka uviedol, že býva v Rakúskej republike, XXXXXXXXXX od začiatku roka 2014. Do školy v Rakúsku začal chodiť od septembra 2013, ale chodil z Bratislavy do XXXXX vlakom alebo autobusom, čo ho veľmi vyčerpávalo. Musel tam mať aj prechodný pobyt kvôli škole. Cestoval asi hodinu a pol tam a hodinu naspäť. Byt, kde bývala mama bol jednoizbový a u otca mal s bratom vlastnú izbu. Mohol sa učiť a nemusel toľko cestovať. Od začiatku roka

2014 sa natrvalo presťahovali aj s bratom k otcovi. K mame chodili fakt, že minimum. Keď sa presťahovali k otcovi, tak mama im skoro nič nekupovala, neplatila im telefóny, neplatila školu, nedávala na stravu. Občas im kúpila niečo na narodeniny. Kúpila im nejakú tortu a ešte nejakú somarinu, keď sa z toho netešili, bolo zle. S mamou nie je v kontakte asi rok a trištvrté. Keď bol na polícii 27.02.2020, tak na druhý deň mu mama napísala SMS, že sa s ním chce stretnúť, že niečo pre neho má. Správu otvoril až pri výsluchu, nakoľko vedel, že je to účelové. Na otázku vyšetrovateľa PZ uviedol, že o dohode o urovnaní vedel, sám dohodol stretnutie medzi mamou a otcom. Dohoda sa týkala predaja bytu a alimentov. Nepamätá si, aká bola čiastka na tej dohode. Dohoda mala byť hlavne o tom, že sa mal byť prepísať na mamu a následne mama mala byť predať. Už mala kupca. Do Rakúska chodil už do škôlky, najprv to bolo v obci Pama, kde chodieval do škôlky, a potom do školy, bolo to do roku 2010. Vtedy býval u mamy. Do škôlky, školy chodievali tak, že ich tam vozievala mama, otec a starý otec. Od roku 2010-2011 išiel do Neusiedlu a tam už chodieval z Bratislavy autobusom a vlakom, a to až do doby, kedy sa presťahoval začiatkom roku 2014 k otcovi. U otca býval viac menej od roku 2013, ale vtedy ešte chodieval aj k mame.

Z listinných dôkazov zabezpečených vo vyšetrovacom spise poukazujem najmä na rodné listy XXXXX, nar. 23.07.1998 a XXXXX, nar. 16.08.2000, preukazujúce, že obvinený je otcom oboch detí. Z rozsudku Okresného súdu XXXXX I, sp. zn. 19C/54/2011 – 83, právoplatného a vykonateľného dňa 11.08.2012 vyplýva, že súd manželstvo navrhovateľa XXXXX a odporkyne XXXXX rozviedol, pričom maloleté deti XXXXX a XXXXX zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého XXXXX vo výške 400,- Eur a na výživu maloletého XXXXX vo výške 300,- Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku. Z listinných dôkazov ďalej poukazujem na Dohodu o urovnaní uzatvorenú medzi obvineným a poškodenou dňa 05.06.2018, potvrdenia o návšteve školy XXXXX a XXXXX, výpis z účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni na meno XXXXX a XXXXX, prehľad zrealizovaných platieb z účtu obvineného vedeného v Prima Banke na účet poškodenej a výpis platieb prijatých na účet XXXXX vedený v Tatra banke z účtu obvineného vedeného tiež v Tatra banke, ako aj úradný záznam zo šetrenia na XXXXX ulici.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2019 kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe uvedených skutočností, ako aj vykonaného dokazovania možno spoľahlivo konštatovať, že obvinenému bola rozsudkom Okresného súdu XXXXX I sp. zn. 19C/54/2011 – 83 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého syna XXXXX vo výške 400,- Eur a na výživu maloletého syna XXXXX vo výške 300,- Eur mesačne vždy do konca toho ktorého mesiaca k rukám poškodenej, pričom obvinený

si túto povinnosť v rozhodujúcom období uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia neplnil riadne. Uvedené však bez ďalšieho neznamená, že obvinený svojim konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Vo všeobecnosti pre konštatáciu, že došlo k spáchaniu trestného činu, musí dôjsť k naplneniu zákonných znakov uvedených v skutkovej podstate toho konkrétneho trestného činu, ktorými sú vždy obligatórne subjekt, objekt, subjektívna stránka a objektívna stránka trestného činu. Subjektom, teda páchatelom trestného činu, môže byť vo väčšine prípadov ktokoľvek. Objektom trestného činu sa rozumie právo, resp. záujem ktorý sa má normami trestného práva chrániť. Pod objektívnou stránkou trestného činu sa rozumie popis konania páchatel'a. Subjektívnou stránkou sa rozumie vnútorný postoj páchatel'a k spáchaniu trestného činu, pričom sa rozlišuje úmyselné konanie a nedbanlivostné konanie.

Okresný súd XXXXX I zveril maloletých synov na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a obvinenému uložil povinnosť prispievať na ich výživu, avšak z výsluchu obvineného, výsluchu svedka - poškodeného XXXXX a výsluchu svedka XXXXX zhodne vyplynulo, že synovia XXXXX a XXXXX bývali s obvineným v spoločnej domácnosti od roku 2013, pričom vtedy ešte chodievali aj k mame a natrvalo sa k obvinenému presťahovali začiatkom roku 2014. Rovnako tak šetrením na adrese obytného domu na XXXXX v Bratislave bolo zistené, že XXXXX a XXXXX v čase predaja bytu v roku 2018 na danej adrese nebývali, pričom tam nebývali ani niekoľko rokov predtým a matku navštevovali len sporadicky. Z výsluchov obvineného a svedkov XXXXX a XXXXX tiež vyplynulo, že obvinený svojim synom od obdobia, kedy s ním začali bývať, hradí stravu, oblečenie, náklady spojené so školou, dovolenky, vreckové a iné potrebné výdavky, čo potvrdzujú aj do vyšetrovacieho spisu zabezpečené bankové výpisy. Mám za to, že obvinený napriek skutočnosti, že nepoukazoval k rukám poškodenej výživné na maloletých synov tak, ako mu to určil Okresný súd XXXXX I rozsudkom sp. zn. 19C/54/2011 – 83, svojim konaním nenaplnil objektívnu stránku trestného činu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Je potrebné zdôrazniť, že zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) rozoznáva dve formy vyživovacej povinnosti – naturálnu a relatívnu. Pri naturálnej forme vyživovacej povinnosti spočíva plnenie najmä v osobnej starostlivosti o dieťa, v poskytovaní obživy, ošatenia, bývania, zabezpečovaní štúdia, príprave na budúce povolanie a pod. Relatívna forma predstavuje platenie výživného v pravidelne sa opakujúcich dávkach. Z vykonaného vyšetrovania jednoznačne vyplynulo, že obvinený od roku 2013 plnil svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým synom naturálnou formou, nakoľko tí s ním bývali v jednej domácnosti. Prosté konštatovanie, že obvinený neplnil svoju povinnosť platiť výživné k rukám poškodenej tak, ako mu to uložil rozsudkom súd nepostačuje na naplnenie objektívnej stránky dotknutého trestného činu, keďže obvinený svoju vyživovaciu povinnosť preukázateľne plnil naturálnou formou. Rovnako tak mám za to, že nebol naplnený ani ďalší obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu – objekt. Objektom skutkovej podstaty trestného činu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona je nárok na výživu, ktorý vyplýva zo zákona o rodine. Účelom relatívnej formy vyživovacej povinnosti je v odôvodnených prípadoch suplovať naturálnu formu a zabezpečiť oprávnenej osobe zákonný nárok. Mám za to, že konaním obvineného za žiadnych okolností nedošlo k ohrozeniu alebo porušeniu

záujmu chráneného zákonom – nároku na výživu jeho maloletých synov, keďže sa o nich osobne staral. Vzhľadom na absenciu dvoch obligatórnych znakov skutkovej podstaty daného trestného činu možno dospieť k nespochybniteľnému záveru, že skutok, ktorý je predmetom trestného konania nie je trestným činom. Záverom považujem za dôležité uviesť, že normy trestného práva a trestné konanie neslúži ako prostriedok na riešenie osobných sporov, rodinných sporov, či iných sporov súkromnoprávnej povahy. Starostlivosť o deti na čas po rozvode tak, ako ju vymedzil Okresný súd XXXXX I v dotknutom rozsudku sa jednoznačne dlhodobo nezhoduje so skutočným stavom, čo na jednej strane toleruje aj poškodená, keď akceptovala, že synovia odišli bývať k obvinenému, no na druhej strane považuje za trestné konanie obvineného, ktorý k jej rukám ďalej riadne neplnil vyživovaciu povinnosť na synov, ktorí už v tom čase bývali v jednej domácnosti spolu s ním. Načrtnutú interpretáciu rozhodnutia Okresného súdu XXXXX I, ako aj noriem trestného práva možno označiť prinajmenšom za poľutovaniahodnú. Zdôrazňujem, že orgány činné v trestnom konaní sa zaoberajú výlučne skutočnosťami dôležitými pre trestné konanie, s určitosťou nie súkromnoprávnymi nárokmi vyplývajúcimi zo zmluvy, na rozhodovanie o ktorých je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky príslušný civilný súd.

S poukazom na tieto skutočnosti som trestné stíhanie obvineného XXXXX zastavila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Sandra Markulják Dudová
prokurátorka